

Katecheza XXXIX - Modlitwa Eucharystyczna

Modlitwa Eucharystyczna stanowi centrum i szczyt całej Mszy świętej. Jej szczególnym przesłaniem zawartym w wypowiedzianych przez celebransę słowach jest dziękczynnie Bogu za całą historię zbawienia. Podczas niej dokonuje się cud Przeistoczenia. Chrystus staje się obecny dla nas pod postaciami chleba i wina. Co więcej, zostają uobecnione wydarzenia, które przyniosły nam zbawienie: męka, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie Jezusa oraz zesłanie Ducha Świętego.

Na Wschodzie tę modlitwę nazywa się „anaforą”, co oznacza wznoszenie ku górze. Na Zachodzie określa się ją słowem „kanon”. Nazwa pochodzi stąd, iż od końca IV wieku do Soboru Watykańskiego II używano tylko jednej Modlitwy Eucharystycznej, zwanej kanonem rzymskim. Podczas Modlitwy Eucharystycznej dary chleba i wina stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Ten akt nazywamy „konsekracją”, a zmianę, która następuje w elementach chleba i wina „przeistoczeniem”. Słowa wypowiedziane przez Chrystusa podczas ostatniej wieczerzy nad chlebem i winem: „To jest Ciało Moje” i „To jest Krew Moja”, urzeczywistniają to, co autentycznie dzieje się podczas Mszy Świętej.

Aktualnie Mszał zawiera **10 Modlitw Eucharystycznych**, które w zależności od okoliczności mogą być wybrane przez kapłana przewodniczącego liturgii Mszy św.

I Modlitwa Eucharystyczna jest wspomnianym wcześniej tekstem kanonu rzymskiego przetłumaczonego z języka łacińskiego. Bywa stosowana w niedziele i szczególnie ważne uroczystości ze względu na swój podniosły język i wielowiekową tradycję. Można łatwo ją rozpoznać, ponieważ dwukrotnie wymienia się w niej wiele imion świętych, Apostołów i Męczenników.

II Modlitwa Eucharystyczna jest najkrótszą i zarazem najczęściej odmawianą modlitwą we Mszy św.

III Modlitwa Eucharystyczna w szczególny sposób akcentuje, iż ofiara Chrystusa dokonuje się w Kościele, przez Kościół i dla Kościoła.

IV Modlitwa Eucharystyczna charakteryzuje się obszerną anamnezą (po śpiewie "Święty..."), która stara się objąć całą historię zbawienia, uobecniając się we Mszy św.

Motywy przewodnim **V Modlitwy Eucharystycznej** jest droga. Specyfika tej anafory polega na tym, że ma ona cztery warianty, ukazujące drogę w różnych ujęciach: Bóg prowadzi swój Kościół (A), Jezus jest naszą drogą (B), On też jest wzorem miłości (C) oraz Kościół dąży do jedności (D). Ten kanon można odmawiać, gdy przepisy liturgiczne nie nakazują użycia prefacji własnej.

Następne **dwie** Modlitwy Eucharystyczne mówią o **tajemnicy pojednania**. Z tej racji używa się je szczególnie w Wielkim Poście, w czasie rekolekcji itp. Pierwsza z nich ukazuje pojednanie jako "powrót do Ojca", a druga przypomina, że bez pojednania nie będzie zgody między ludźmi.

Ostatnie **trzy** anafory są przeznaczone dla Mszy św. **z udziałem dzieci**.

Bogactwo modlitw umożliwi uczestnikom głębszy udział w sprawowanej Liturgii Mszy św.